

2011. január 1. - **Orbán Viktor traumái címmel közölt elemzést szombati számában az Európai Unió elnökségét átvevő Magyarországról a Die Presse című osztrák napilap.**

Amikor követői soraiban felhangzanak az elmaradhatatlan "Viktor! Viktor!" kiáltások, a miniszterelnök arcán "kisfiús-csintalan, egyúttal szerény" mosoly suhan át.

Ez a mosoly nem egy olyan férfi magabiztos mosolya, akinek az élete politikusként magától értetődően ívelt alulról felfelé, hanem egy olyan emberé, aki vidéken, kemény paraszti körülmények között nőtt fel és fiatal ellenzékiként emelkedett a magyar politika sztárjává, s egy kicsit "a vidéki ember kisebbségi érzése is benne van" ebben a nevetésben - írta Peter Bogner, a konzervatív irányultságú lap budapesti tudósítója.

Egyetlen politikus sem formálta olyan mértékben az elmúlt húsz évben a magyar politikát, mint Orbán Viktor, akár ékesszóló ellenzéki politikusként, akár dörzsölt politikai taktikusként a kormány élén. Az álmos vidéki településen, Alcsútdobozon felnőtt Orbánnak most megadatott az egyedülálló lehetőség, hogy a nemzetközi porondon is zajos tetszést arasson - írta a tudósító.

Január elsejével Magyarország fél évre átveszi az Európai Unió elnökségét és a nemzetközi nyilvánosság reflektorfényében fog állni. A magyar elnökség sikerének előjelei rosszak. A kormányt nem kisebb dologgal, mint a demokrácia és a jogállamiság kiüresítésével vádolják. A legutóbbi esemény egy korlátozó, sokak szemében a vélemény- és sajtószabadságot lábbal tipró médiatörvény elfogadása volt - fogalmazott az osztrák lap budapesti tudósítója.

"Hogyan változhatott Orbán Viktor a magyarországi demokrácia egykori élharcosából olyan vezetővé, akit Alekszander Lukasenka fehérorosz elnökkel hasonlítanak össze? Mi hajtja a kormányfőt, hogy olyan messze megy, hogy alapjaiban rázkódtatja meg a fiatal magyar demokráciát?" - tette fel a kérdést a szerző.

A válasz abban rejtőzhet - vélekedett - , hogy Orbán a Kádár-rendszerben, a létező szocializmus magyar változatában nőtt fel, ahol "állam anyácska" uralta az élet minden területét. Az államba vetett hit ma is jellemző a magyar társadalom széles rétegeire, és a "populista" miniszterelnök éppen ezt a gondolkodásmódot használja fel a lap szerint. Ugyanilyen éleslátóan ismerte fel a Die Presse véleménye szerint azt is, hogy "a magyarok zömének nem sok köze van a demokráciához és a jogállamisághoz". Felmérések szerint a többség olyan politikai vezetőket kíván magának, akik erős kézzel irányítják az országot. Ezeket a vágyakat igyekszik most kielégíteni Orbán Viktor, s a kétharmados parlamenti többség ebben segítségére van.

Másfelől a "bősz tempó", amivel Orbán és kormánya hozzálátott, "hogy minden politikai

hatalmat magához ragadjon és elbánjon politikai ellenfeleivel", a kormányfő két "traumájával" magyarázható. Az egyik az elveszített 2002-es parlamenti választás, amelyen favoritként indult, végül mégis veszített. Azzal, hogy most ilyen korán bebetonozza magát a hatalomban, nyilvánvalóan azt akarja megelőzni, hogy 2014-ben a 2002-eshez hasonló "slamasztika" álljon elő. A másik "megrázkódtatásnak" a 2006-os választások előtti televíziós vita elvesztését tartja Bognar, ami nézete szerint "katasztrofális" volt Orbán Viktor számára és valószínűleg döntően hozzájárult az akkori választási vereséghez.

Orbán 2002-ben és 2006-ban is gyorsan összeszedte magát, ez egyrészt szívósságát és állóképességét, másrészt "a hatalom feltétlen akarását" mutatja. Ha ugyanis nem lenne "megszállott hatalmi ember", két választási vereség után már rég félreállította volna a Fidesz. "Azonban nyeregben maradt, s ma biztosabban ül benne, mint bármikor korábban" - írta a Die Presse tudósítója.